

Mesures contra el dopatge

(Consideracions finals sobre l'article *Siete medidas contra el dopaje* elaborat per José María Odriozola, publicat al País digital el dia 6 d'octubre de 1998)

1a

Unificar els reglaments del CIO i de les Federacions Internacionals. Suposa acceptar els mateixos llistats de productes prohibits i de sancions amb l'obligatorietat de complir-los.

2a

No admetre la participació en els JJ. OO. dels esports que no acatin la normativa comuna.

3a

Destinar més diners dels que disposen el CIO i les Federacions Internacionals a la investigació de nous mètodes per a la detecció del dopatge. S'evitarien falsos positius.

4a

Augmentar els controls antidopatge per sorpresa fora de la competició podria disminuir l'actual abús d'aquestes substàncies prohibides. Instaurar els controls de sang?: més útils i menys molestos.

5a

Normativa que obligui a l'esportista d'èlit a passar al menys tres controls per sorpresa durant l'any previ als JJ. OO. o Ct. del Món.

6a

Augmentar els nivells d'algunes de les substàncies prohibides, que han de trobar-se a l'orina, per considerar que hi ha hagut infracció, com per exemple les quantitats d'efedrina, cafeïna, morfina i productes similars. Les quantitats considerades com un positiu haurien d'estar clarament per sobre dels nivells terapèutics.

7a

Informar correctament a la opinió pública i a l'esportista de tot allò que fa referència al dopatge en l'esport. Sobre tot a l'esportista, l'educació és fonamental en un doble aspecte: ètic i salut.